

سنگری به مهر
مجموعه شعر حسین سنگری

www.ketab.ir

حوزه هنر انقلاب اسلامی استان خوزستان
دفتر دزفول

حوزه هنری انقلاب اسلامی خوزستان
دفتر زاغول

سربہ مهر

مجموعه شعر حسین سنگری

طراحے جلد و صفحہ آرایہ: رضا چراغ چشم

سرشناسه: سنگری، حسین ۱۳۷۰-

عنوان و نام پدید آور: سر به مهر / حسین سنگری

شخصات نشر: تهران: آوان جنوب ۱۳۹۶

مشخصات ظاهره: ۱۲۸ ص

وضعیت فضا: نویسی: فیفا

موضوع شعر فارسی - قرن ۱۴

persian poetry -20 th century : موضوع

ردہ بندی کنندہ: ۴۱۳۹۶ س ۷۷ / ن ۸۳۴۸ PIR

رده بندی دیپ، ۶۲، ۸

شماره کتابشناسی ملی: ۷۲۱۴۷

ناشر : آوان جنوب

نوبت چاپ : اول ۱۳۹۷

شمارگان : ۱۰۰۰ نسخه

شاہک: 978-600-98059-8-3

تهران، یونک، همت، سردار جنگل نبش گلزار یکم پلاک ۱۱۷ طبقه ۵

انتشارات آوان جنوب

تلفکس: ۰۲۱۴۴۴۴۳۱۶۲

تلف: ۰۲۱۴۴۴۴۳۱۵۸

٩١٦٣٤٨-٨٨٧

نشر اوان جنوب

هر گونه استفاده از مطالب کتاب منوط به اجازه رسمی از نویسنده می باشد

باسمه تعالی

شعر، صدای صریح روح انسان است و آیت و آیینی اندیشه، عاطفه، احساس و پنجره‌ای که شاعر به تماشای ناسوت و ملکوت جهان می‌گشاید. وقتی در سکوت شعر شاعر را می‌خوانی، شاعر با رساترین فریاد، خود را می‌خواند، خود را می‌گوید و ما را با نردبان واژه‌ها به جهان رازناک و جان تابناک خویش می‌برد و دامن دامن خوشه‌های خیال و خرد خویش را به ما می‌بخشد.

شعر، حذر و احتیاط خلوت شاعر است. ادراک موسیقی وجود شاعر است که با زخمه زخمه رخسار جانش به ما می‌شنواند و می‌نوشاند. این موسیقی شعر شاعر، هیچ‌یک از موسیقی‌های جهانگانه‌ی موسیقی بیرونی (عروض)، موسیقی کناری (ردیف و قافیه)، موسیقی داخلی (همخوانی و هماهنگی‌های صامت‌ها و مصوت‌ها و قافیه‌های میانی) و موسیقی معنوی (تألیفات و طباق‌ها و هماهنگی‌های معنوی مصراع‌ها و سطرهای شعری) نیست. موسیقی پنهانی است که نرم‌نرمک تار جان را می‌نوازد و ما را با شاعر دمساز و یگانه می‌سازد؛ همین است که پس از خواندن و زمزمه‌ی سروده‌های موفق و شاعرانه، تثلیث شعر، شاعر و خواننده به توحید و یگانگی می‌رسند و تنها یکی "می‌ماند: شعر، و ما که غرق بحر شعر شده‌ایم با زبان حال - نه قال - می‌گوییم: جانا سخن از زبان ما می‌گویی."

شعر خوب، انعکاس صدای خداست! بازتاب همه‌ی زمزمه‌های پنهانی است که در هستی جاری و ساری است و تنها گوش شاعر می‌شنود و به گوش دیگران هنرمندانه و سخاوتمندانه می‌بخشد. شعر خوب، میوه‌ای است که از شاخسار بهشت چیده شده و در این دنیای تلخ، کام ما را می‌نوازد و شعر خوب، خوب‌ترین هدیه‌ی خدا به زبان شاعران است.

حقیقت آن است که ورود به بهشت شعر شاعر، آنقدرها هم ساده و آسان نیست. این بهشت به روی بی‌حوصله‌ها بسته است. تفرج در این بهشت از سر تفنن نمی‌تواند

باشد، آنان که از سر سیری نه برای سیر و سلوک عمیق، قدم درین گستره‌ی سبز و زیبا می‌گذارند چندان بهره‌ای نخواهند برد و تهیدست از این سفر باز می‌گردند. شعر رازها و مازها دارد، ابهام‌ها و ایهام‌ها، نازها و نیازها می‌نماید و البته به تعبیر حافظ، چو یار ناز نماید شما نیاز کنید؛ تا از سر نیاز و عطش، شعر را نخوانی و تا محرم جان شاعر نشوی و با چراغ، به تماشا نیایی این پریچهر، نقاب نمی‌گشاید و خویش نمی‌نماید.

به شعر که ی‌رسی به احترام کلاه از سر بردار! به این وادی مقدس که قدم می‌گذاری به حرمت جان شاعر وضو بگیر، اخلع نعلیک؛ کفش‌ها را فرو گذار تا کشف‌های شاعرانه را دریابی و خضوع فرما. خود را یکسره به شعر بسپار تا شعر، خود را به تو بسپارد و گام در خلوت روح بردارد!

باور کنیم با لطف خداداد که طفل باید کرد. به قول حافظ:

حسد چه می‌بری ای سست‌نظم بر حافظ

قبول خاطر و لطف سخن خداداد است

و شعر شاید همان باشد که سهراب سپهری می‌خواند و می‌نامد:

حرف بزن ای زن شبانه‌ی موعود

حرف بزن خواهر تکامل خوش‌رنگ

حرف بزن حوری تکلم بدوی

و اینک قرار است این خواهر تکامل خوش‌رنگ، این حوری تکلم بدوی، با حرف بزند، حرف‌هایی که سوز و شور و شعور را در هم آمیخته و صمیمانه و صادقانه رابی واسطه با جان ما گفتگو می‌کند.

حرف‌های شاعر همین‌هاست که می‌خوانید؛ شاعری جوان که گوش به حرف مولانا سپرده و بی هیچ آداب و ترتیبی حرف‌های دل‌تنگی خود را باز گفته است.

دفتر سر به مهر "شاعر جوان، حسین سنگری مصداقی است از همه‌ی آنچه گفتیم، سیال و صمیمی و ساده، با دو بخش که نخست قلمروهای اندیشه و عاطفه‌ی شاعرند، جغرافیای دغدغه‌ها، دردها، آرمان‌ها، خواهش‌ها و آرزوهای شاعر. در این بخش، غزل

حکم می‌راند و دستاورد ناهشیاری و رؤیای شاعرانه است و به قول مولانا:

تو مپندار که من شعر به خود می‌گویم

تا که هشیارم و بیدار، یکی دم نزنم

بخش دوم این دفتر شعری سروده‌های آیینی است در ستودن و سرودن کسانی که خانواده‌ی خدایند (آل الله) و اسوه‌ها و برگزیدگانی که راه را چراغ‌اند و خیزاب‌ها و موج‌های هائل را کشتی. سروده‌هایی درباره‌ی پیامبر اکرم (ص)، حضرت زهرا (س)، امام حسن مجتبی (ع)، امام حسین (ع) و عاشورا، امام رضا (ع)، امام هادی (ع)، حضرت مهدی (عج) و شهدای هشت سال حماسه و یتار و این بیست و یک سروده، عاشقانه‌ها و عرفانه‌ی دینی شاعرند که وجه تصویری و مضامین گاه‌گاه بکر و روح‌نواز، ممتاز و متمایز شدن می‌سازد.

به گواهی این مجموعه موسیقی شعر شاعر - همان موسیقی که پیش‌تر گفته آمد - زلال و سیال و روح‌نواز و زیباست. موسیقی جانی شیفته و شوریده و شکفته، جانی که پس از گلگشت ملکوت، دسته‌گله‌ها و به مشام جان خواننده می‌بخشد. این مجموعه مزده‌ی فصول سبزتری را نیز به ما می‌دهد، دفترهایی که پس از این از راه می‌رسد و در افقی فراتر می‌ایستد. توفیق و رفیع، فیض و راه حسین عزیز و دوست‌داشتنی باد و این دعای ازرقی شاعر در حقش مستجاب که روحش شعش جاری و جام شعش هماره لبالب باشد:

مباد گوش تو بی بانگ رود، سال به سال

مباد دست تو بی جام باده، ماه به ماه

حق یارتان

محمد رضا سنگری